

Ingrid Kjældgaard (FP):

Fremskridtspartiet er imod bureaukrati og overflødige restriktioner, og da nr. L 128 jo i hovedsagen indebærer, at der ophæves paragraffer i den eksisterende lov, kan vi et langt stykke ad vejen gå ind for lovforslaget. Vi havde dog helst set, at loven helt blev afskaffet, men o.k., nr. L 128 er da i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Således er det f.eks. positivt, at § 8 og § 9 i den eksisterende lov ophæves.

Forbrugerombudsmandens registrering af indgivne anmeldelser af kortudstedere må siges at være fuldstændig overflødig.

Dog er der et enkelt skår i glæden over dette ellers udmærkede forslag. Det er § 1, nr. 6 og 7, i lovforslaget. Disse udbygninger af § 13 indebærer desværre yderligere restriktioner og overflødig formynderi.

Som helhed kan Fremskridtspartiet gå positivt ind i udvalgsarbejdet om nr. L 128. Vi vil arbejde for, at forslaget vedtages, men ikke de 19 punkter, kun de 17, det vil altså sige uden § 1, nr. 6 og 7. Vi vil stille ændringsforslag vedrørende disse punkter ved anden behandling.

Elisabeth Arnold (RV):

For Det Radikale Venstres vedkommende var det et stort ønske, der blev opfyldt, da vi i 1984 fik vedtaget loven om betalingskort. Vi så deri en beskyttelse af forbrugerne og en beskyttelse af de forbrugere, der ikke ønskede at anvende betalingskort, men som for størstedelen betalte deres forbrug i kontanter.

Vi synes også, at afbureaukratisering som princip er en udmærket ting. Det er fuldt ud legitimt at ønske at forenkle forretningsgangen. Det er fuldstændig legitimt at ønske at gøre livet lettere for forbrugerne, for erhvervslivet og for de firmaer, som udsteder betalingskortene. Men man skal naturligvis overalt være opmærksom på, at de forenklinger, der foretages, ikke ødelægger de retssikkerhedsregler, som er indbygget i det oprindelige forslag.

Derfor vil vi fra radikal side sige, at vi går med åben pande ind i det kommende udvalgsarbejde, og vi vil se meget nøje på, om de ændringer, der er foreslået her, er forsvarlige at gennemføre.

Der er nogle af tingene, som ser meget tilfældelige ud. Jeg vil kort gennemgå nogle af dem.

Det foreslås, at registrering af kortudstedere opgives, men det foreslås, at man bibeholder anmeldelsen. Jeg vil da gerne spørge ministeren, hvad der sker, når man har anmeldt en kortudsteder. Et eller andet sted skal det vel stå. En eller anden skuffe skal det vel ligge i, sådan at man stadig væk kan henvende sig til Forbrugerombudsmanden og spørge, hvad han kan oplyse om vedkommende kortudsteder, om der er et eller andet på vedkommende, om der er dårlige erfaringer osv. osv.

Altså jeg forstod, at man bibeholder anmeldelse, men ikke registrering, og det vil jeg rose ministeren for at man gør. Det er ikke sikkert, at registreringen har været nødvendig, den bruges åbenbart ikke så forfærdelig meget. Men jeg vil gerne vide, hvordan man har forestillet sig forretningsgangen skal være i fremtiden.

Om telefonautomaterne er der allerede sagt meget, det vil jeg ikke gå nærmere ind i.

Især ophævelsen af § 17 om rabat synes jeg er problematisk. Det er ganske rigtigt, at der i mellemtiden er kommet en ændring af loven om, nu kan jeg ikke huske, hvad loven hedder, men at man skal annoncere med rabat i forretningerne. Jeg vil gerne have ministerens bedømmelse af, om den lovændring, der er sket i mellemtiden, er tilstrækkelig effektiv til at gøre denne regel i betalingskortloven overflødig, kort sagt: Gør vi noget her, så vi stiller forbrugeren ringere, eller har vi allerede en sikring indbygget i den lovændring, der er foretaget i mellemtiden?

Så er der spørgsmålet om legitimation. Det er § 19, og her bliver jeg nødt til at læse en lille smule op, fordi jeg ikke rigtig forstod bemærkningerne. Nej, det vil jeg gemme, det kan vi spørge om i udvalget. Det er i hvert fald ikke helt klart i bemærkningerne, hvad man vil kunne opnå ved at ophæve § 19 om legitimation.

Så er der kap. 6, som foreslås ophævet under henvisning til, at loven om private registre er strammet op, sådan at man nu har mulighed for at få de oplysninger gennem registerlovens bestemmelser. Det er vi også indstillet på at gå med til, såfremt det kan dokumenteres, at registerloven er strammet tilstrækkeligt op.

Vi er meget glade for, at § 20 er blevet bevarret. Det er vigtigt, at omkostningerne ved kortadministrationen pålægges kortudstederne og kortholderne og ikke på nogen måde lægges over på forbrugerpriserne, sådan at det bliver